

www.kanoonm.com آدرس سایت کانون:

لینک کانال: @Kanoonmodafean

اخبار، گزارش‌های کارگری، نظر و پیشنهادات خود را به آدرس
زیردر تلگرام ارسال کنید

@A_kanoonmodafean

<http://www.kanoonm.com/2949>

فرازهایی از جنبش کارگری ایران

اعتصاب کارگران ایران خودرو اسفند ۵۸

روز شنبه چهارم اسفند، مدیریت ایران ناسیونال (ایران خودرو امروز) کل مقدار سود ویژه‌ی کارکنان را اعلام کرد: «هفتاد و پنج میلیون تومان برای یازده هزار و هشتصد نفر کارگر و کارمند، حداقل پرداختی پنج هزار و پانصد تومان و حداکثر نه هزار تومان می‌باشد. این ضریب بر اساس معیار حقوقی و با توجه به مالیات متعلق به سود ویژه و سهم شرکت تعاونی و یا در نظر گرفتن روزهای غیبت کارگران در طول سال، کسر و پرداخت می‌شود.» مدیریت اعلام کرد که: «ما برای پرداخت سود ویژه و اداری امور کارخانه ناچار شده‌ایم چهارصد و هفتاد میلیون تومان از وزارت نفت قرض کنیم.»

در مقابل، زمزمه‌های مخالف و اعتراض کارگران قسمت‌ها آغاز شد.

در شنبه یازدهم اسفند، با تمام اعتراضاتی که کارگران نسبت به پرداخت سود ویژه و دیگر مشکلات خود داشتند، مدیریت با عجله سود ویژه‌ی تعیین شده از طرف کارفرمای دولتی را به کارگران شیفت صبح پرداخت می‌کند. کارگران شیفت صبح، پس از گرفتن سود ویژه، در اکثر قسمت‌ها طوماری به عنوان اعتراض جمع می‌کنند و در آن می‌گویند که: «چرا سیصد تومان بابت دفترچه‌ی شرکت تعاونی از ما کسر کرده‌اند؟ شرکت تعاونی تا به حال معلوم نیست چکار کرده و کجا هست. چرا تمام کارخانه‌هایی که امسال سود کم‌تری از کارخانه‌ی ما داشته‌اند، کارگرانش سود بیش‌تری از ما گرفته‌اند؟ تازه آن‌ها یک ماه حقوق هم عیدی گرفته‌اند، که ما نگرفته‌ایم!» در این طومار، کارگران پیشنهاد می‌کنند که: «اولاً، سیصد تومان حق خوار و بار شرکت تعاونی هرچه زودتر به کارگران برگردانده شود. ثانیاً، مثل کارخانه‌های بنز خاور و کفش ملی یک ماه حقوق بابت عیدی به کارگران پرداخت شود و این مبلغ به طور مساوی، به همه نفری پنج هزار تومان پرداخت شود.»

بعد از ظهر همان روز، وقتی کارگران شیفت عصر به کارخانه می‌آیند و از موضوع گرفتن سود ویژه توسط کارگران صبح باخبر می‌شوند، به کارگران شیفت صبح اعتراض می‌کنند که چرا این مقدار سود ویژه را قبول کرده‌اید؟ کارگران صبح کار می‌گویند: «اگر این پول را نمی‌گرفتیم، همین مقدار را هم به ما نمی‌دادند. ما این پول را می‌گیریم و به مبارزه‌ی خود ادامه می‌دهیم.» به دنبال آن، شیفت بعد از ظهر کار در قسمت‌های سواری سازی شمالی و جنوبی و سیصد و دو و سیصد و نه، به عنوان اعتراض به مقدار سود ویژه و دیگر مشکلات کارگری دست به اعتصاب می‌زنند.

تولید به دلیل سیستم زنجیره‌ای در تمام قسمت‌های فوق می‌خوابد و کارگران بقیه‌ی قسمت‌ها هم با قسمت‌های اعتصابی دربارہ‌ی موضوع اعتصاب به بحث و گفتگو می‌پردازند.

در این میان، بخش‌هایی از کارگران ناآگاه و محافظه کار با اعتصاب مخالفت می‌کنند و می‌گویند: «اعتصاب کار کفار و شیاطین است.» ، «دولت انقلابی وضع خوبی ندارد، ما باید صبر انقلابی داشته باشیم و با امپریالیسم مبارزه کنیم.» کارگران در پاسخ گفتند که: «در گذشته هم همین حرف‌ها را می‌زدند و ما گوش‌مان از این حرف‌ها پر است. به جای شعار و درگیری بیاییم با هم با منطق حرف بزنیم. ما نمی‌گوییم تمام درآمد کارخانه را به ما بدهند، ما می‌خواهیم بدانیم کارخانه چقدر تولید داشته، چقدر سود کرده، این سود کجا رفته، مقدار سود ویژه‌ی ما چگونه و به دست چه کسانی تعیین شده و چرا این مقدار شده است؟» کارگران می‌خواهند جلوی دزدی‌ها گرفته شود. این بحث تا شب بین کارگران موافق و مخالف ادامه پیدا می‌کند.

صبح یکشنبه دوازدهم اسفند، اکثریت قسمت‌ها دست از کار می‌کشند و می‌خواهند مدیریت به سئوالات کارگران پاسخ دهد: «یک: با همه‌ی آن که در سال گذشته تولید بیش‌تر از چهار ماه تعطیل بوده و دزدهایی مثل خیامی هم سر کار بودند و تولید امسال بیش‌تر از سال پنجاه و هفت است و هزینه‌های زندگی امسال نسبت به پارسال بالا رفته، چرا باید نسبت به پارسال سود کم‌تری بگیریم؟ این نشان می‌دهد که دزدی‌هایی صورت گرفته است، که امسال کم‌تر از سابق سود ویژه می‌دهند؛

دو: خیامی برای سرمایه گذاری روی ماشین سازی پژو، میلیون‌ها تومان پول در بانک‌ها سپرده بود و طلب‌هایش را وصول نکرد و موقع فرار هم نتوانست این پول‌ها را با خودش به خارج ببرد. چرا حساب‌ها را روشن نمی‌کنید؟ چطوری می‌گویید چهارصد و هفتاد میلیون تومان از وزارت نفت قرض گرفته‌ایم؟ ما می‌خواهیم بدانیم کارخانه چقدر تولید کرده؟ چقدر درآمد داشته و چقدر سود کرده و این سودها کجا رفته؟ تا بدانیم که مقدار سود ویژه چطوری حساب شده و چرا این قدر کم است؟

هم چنین کارگران اعتراض می‌کردند که در دوران رژیم گذشته، چهارده میلیون تومان پول بابت حق عضویت سندیکای آریامهری از دست مزد ما کارگران برداشته‌اند، چرا این پول را به ما بر نمی‌گردانید؟ در مقابل دلایل قبلی مدیریت که می‌گوید پول در بانک‌ها نگه داری می‌شود و دست شورای انقلاب است، کارگران می‌گفتند: یا این چهارده میلیون تومان پول را به ما پس بدهید، یا به صورت وام مسکن در اختیار کارگران بی مسکن قرار دهید و یا این که فیش موجودی آن را به ما نشان بدهید. ما حاضریم رسماً از طریق مطبوعات و تلویزیون اعلام کنیم، که کارگران این پول خودشان را _ که در بانک‌های دولتی است _ برای سازندگی روستاها و زحمت کشان جنوب شهر تقدیم می‌نمایند.»

مدیریت به سئوالات کارگران پاسخ نمی‌دهد. سندیکایی‌های وابسته به کارفرما در مقابل مبارزه‌ی کارگران می‌گفتند: «ولش کنید بابا، دو ساعت دیگر این کارگران خسته می‌شوند و خودشان سر کار می‌روند.» انجمن اسلامی کارخانه هم در مقابل کارگران موضع گرفت. آن‌ها می‌گفتند: «وقتی که شما کارگران کار را می‌خوابانید، از سود کارخانه بیش‌تر کم می‌شود و این پول بیت‌المال است که شما دارید حرام می‌کنید.» و به این ترتیب تلاش می‌کردند دودستگی بین کارگران را شدت دهند.

اعتراض کارگران شدت گرفته و آنان به سوی کارخانه‌ی شمالی راه پیمایی می‌کنند. مدیریت حدود ده صبح به قسمت‌های اعتصابی رفته تا برای کارگران توضیح دهد. راه پیمایی متوقف می‌شود. مدیریت می‌گوید: «همه‌ی مشکلات مربوط به شورای انقلاب است و به ما مربوط نیست. دستور شورای انقلاب است که این میزان بدهیم و ما مامور و معذوریم. ما نمی‌توانیم مبلغی غیر از آن مقدار که تعیین شده بدهیم،

کارگران از مدیریت سؤال می‌کنند: «اگر این شورای انقلاب است که درباره‌ی امورات کارخانه و سود ویژه و مسایل کارگری تصمیم می‌گیرد، پس دیگر شورای کارگری و سندیکا چه صیغه‌ای است؟ گفتن این که اگر شورای انقلاب دستور بدهد باز هم به شما خواهیم داد، نشان می‌دهد که کارخانه پول دارد و نمی‌دهد و موضوع قرض کارخانه دروغ است.» اما مدیریت پاسخی نمی‌دهد.

دوشنبه سیزدهم اسفند، اعتصاب ادامه می‌یابد و کارگران در صدد راه پیمایی به سوی قسمت کارخانه‌ی شمالی هستند که ناگهان حدود ساعت نه و پنج دقیقه الی ده صبح، انبار اتاق رنگ به طور مشکوکی آتش می‌گیرد.

ماشین‌های آتش‌نشانی زوزه کشان بسوی کارخانه می‌آیند، هلیکوپتری بالای کارخانه به پرواز درمی‌آید، ماموران مسلح سر می‌رسند. به رغم آنکه کارگران اعلام کردند آتش‌سوزی کار همان‌هایی است که دزدی کرده‌اند، تا روز ۱۴ اسفند حدود شصت نفر از کارگران اعتصابی بازداشت می‌شوند... به این ترتیب با حاکم شدن فضای رعب و وحشت این اعتصاب ناموفق خاتمه می‌یابد.

منبع : «خبر کارگر»، شماره‌ی هفتم، اسفند ۱۳۵۸